

РЕШЕНИЕ

№ 211

гр. гр. Хасково, 25.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Даниела К. Николова

при участието на секретаря ЖУЛИЕТА М. ДЕЛЧЕВА
като разгледа докладваното от Даниела К. Николова Административно
наказателно дело № 20215640201071 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните
нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от П. Г. П. от град Хасково срещу Наказателно постановление
№ 59 от 03.09.2021 г. на Кмета на Община Хасково, с което на основание чл. 30 ал.1 от
Наредба за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти и елементи на градското
обзавеждане на територията на Община Хасково, на жалбоподателя е наложена глоба в
размер на 100 лева . В жалбата се релевират оплаквания за незаконосъобразност и
неправилност на атакуваното с нея наказателно постановление. Наред с това, органът по
налагане на наказанието бил издал процесното НП при неизяснена фактическа обстановка.
Моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно
постановление на Кмета на Община Хасково.

Административнонаказващият орган, чрез процесуалния си представител – юриск.
П.а –В. оспорва жалбата, като навежда в хода по същество подробни съображения за
нейната неоснователност и моли атакуваното наказателно постановление да бъде
потвърдено.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, от
лице, легитимирано да атакува наказателното постановление, поради което е процесуално
допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ и след

като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

На 25.08.2021 г. в град Хасково от служители на „Контрол по ЗУТ“ при Дирекция „АГСИ“ към Община Хасково била извършена проверка ,свързана с поставянето на преместваеми съоръжения на територията на гр.Хасково. При горната проверка било констатирано, че **** с управител П. Г. П. е поставило пред кафе-аператив **** „гр.Хасково с адм.адрес:**** / идентификатор №77195.724.152.1 по кадастралната карта на гр.Хасково / 5 бр. маси за консумация със столове и чадъри .Горната констатация била отразена в Констативен акт №11 от 25.08.2021г. ,в който е посочено , че гореописаните маси,столове и чадъри са без разрешение за поставяне ,издадено от Кмет на Община Хасково за 2021 г.Констативния акт бил връчен на управителя на **** П. Г. П. и изпратен на отдел „КОРЗ“ при Община Хасково, за вземане на отношение по случая . Въз основа на така съставеният констативен акт на 25.08.2021 г.,свидетелят М. М. Н. на длъжност специалист в звено КОРЗ в Община Хасково, в присъствието на св.А.Г.А.. на 30.08.2021г. съставил АУАН № 2205/30.08.2021 г.срещу П. Г. П. в качеството му на управител на ****. В АУАН е описана горната фактическа обстановка и констатацията от констативния акт, като същата е възприета като нарушение на чл. 3 ал. 2 от Наредба за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти и елементи на градското обзавеждане на територията на Община Хасково,а отговорността му е ангажирана като наредител . АУАН е предявен , подписан и връчен на управителя П. на 30.08.2021 г . Въз основа на така съставеният АУАН на жалбоподателя е издадено от Кмета на Община Хасково и атакуваното НП. В последното е възприета същата фактическа обстановка, същото нарушение и същата правна квалификация.

Изложената фактическа обстановка е установена от представените по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитаните в хода на делото свидетели. Съдът кредитира показанията на свидетелите по акта Н. и А. ,както и на допуснатия св.В.С. относно обстоятелствата, изложени в АУАН и тази около неговото съставяне, като еднопосочни с останалия събран доказателствен материал, поради което съдът ги възприема като достоверни при обосноваване на фактическите си изводи. Следва да се даде вяра и на показанията на свидетелите и за изнесените от тях обстоятелства около констатиране на нарушението ,които съответстват на писмените доказателства .

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи по основателността на жалбата:

Преди всичко, съдът намира подадената жалба за допустима, като подадена от надлежна страна в процеса и в законоустановения срок – чл.59 ал.2 пр.І от ЗАНН. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

Според вменените за нарушени разпоредби на чл. 3 ал.2 от Наредба за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти и елементи на градското обзавеждане на територията на Община Хасково обектите се поставят след издаване на Разрешение за поставяне от Кмета на Община Хасково, на основание одобрената схема по ал.1. Разрешението за поставяне регламентира вида, характера, местоположението и предназначението на преместваемият обект, както и допълнителни ограничения и условия при ползване на обекта. В случая жалбоподателят е санкциониран с налагане на административно наказание "Глоба" на основание чл. 30 ал.1 от същата Наредба,според която наказва се с глоба от 100 (сто) до 500 (петстотин) лева, ако не подлежи на по-тежко

наказание, този който: 1. извършва дейност по поставяне на преместваем обект в нарушение на чл.3 от настоящата наредба; /изм. с Решение №317 от 29.05.2009 г./ 2. не изпълни писмено нареждане на административен орган по реда на тази наредба; 3. премахне, унищожи или допусне премахване или унищожаване на преместваем обект без разрешение на компетентните органи; 4. постави незаконно преместваем обект и не го напусне след като бъде писмено предупреден от административния орган, че извършва незаконна дейност; 5. не извърши възстановителни работи и не отстрани за своя сметка нанесените повреди вследствие на осъществената от него незаконна дейност; 6. не изпълни в определения срок заповед по чл.27 за премахване на незаконно поставен преместваем обект. 7. не поддържа в добър и естетичен вид преместваем обект и прилежащия терен. /доп. с Решение №317 от 29.05.2009 г./

При извършената служебна проверка съдът констатира, че обжалваното наказателно постановление по съдържанието си не отговаря на изискванията на чл. 57 от ЗАНН, установяваща изискуемите реквизити и конкретно на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН – да се впишат законните разпоредби, които са били виновно нарушени. В случая, наказващият орган е приел, че административната санкция следва да се индивидуализира по чл. 53 ал.1 от ЗАНН и чл.30 ал.1 от Наредба за реда и условията за поставяне на преместваеми обекти и елементи на градското обзавеждане на територията на Община Хасково. Разпоредбата на чл.30 ал.1 от процесната Наредба обаче съдържа седем точки /от т.1 до т.7/, визиращи седем различни по вид нарушения, за които особености наказващият орган е следвало да държи сметка в дейността си по индивидуализация на нарушението и неговата правна квалификация, като правилната правна квалификация всякога е единствено и само възможна и същата следва да е точна и пълна, а така също и релативна към въведените фактически твърдения, за да бъде обезпечено правото на защита в пълен предоставен от закона обем. Нещо, което в случая не е изпълнено с налагане на санкция на основание чл.30 ал.1 от Наредбата на Община Хасково. По този начин се е стигнало да налагане на санкцията на неясно законово основание, което пък е основание за отмяна на наказателното постановление на процесуално основание, без да се обсъждат аргументи по същество.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят П. Г. П. е определен като управител на **** *. Последното е видно и от представеното към преписката извлечение от регистър Булстат. Няма спор също така, че **** * е правно организиран във формата на дружество по чл. 357 от ЗЗД (гражданско дружество), чиито съдружници са две физически лица. Съобразно правилата на ЗЗД, гражданското дружество е неперсонифицирано и с дружествения договор не се учредява нов и различен правен субект. То не е юридическо лице и не е обособено посредством отделно имущество и органи чрез които да формира своя воля, което пък означава, че е неправосубектно - т. е. поначало не може да упражнява права и да носи задължения, а носители на правата и задълженията са отделните съдружници. След като, съобразно правилата на чл. 358 - чл. 364 от ЗЗД, самото гражданско дружество не притежава имущество, то поначало не може да бъде адресат и на имуществени санкции. Обстоятелството, че за целите на отделни административни производства (например тези по

ЗОП и ДОПК), за дружествата по чл. 357 от ЗЗД е въведена известна ограничена правосубектност, даваща им право да участват в административните процедури и обжалват резултатите от тях, включително и по съдебен ред, не променя горния извод. Посочените случаи на фикция за процесуална правосубектност на гражданското дружество, като изключения от правилото, са изрично законодателно уредени и производствата от вида на настоящото не попадат между тях.

Лицата, които могат да носят административнонаказателна отговорност, са изчерпателно определени в разпоредбите на чл. 24, ал. 2, чл. 26, чл. 83 и чл. 83а от ЗАНН и това са физическите лица, а в предвидени от нормативни актове случаи - и юридически лица или еднолични търговци.

Разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН се отнася само до изрично посочените в нормата правни субекти - еднолични търговци и юридически лица. Видно е, че неперсонифицираните дружества по ЗЗД не попадат сред така дефинирания кръг от субекти, дори и като носители на безвиновна отговорност. Тъй като посочените по-горе разпоредби са създадени с цел определяне персоналният обхват на санкционни норми, недопустимо е те да бъдат тълкувани разширително или прилагането им по аналогия. Различна от тази правосубектност не въвеждат и административнонаказателните разпоредби на подзаконовата общинска наредба .

Следователно дружеството по ЗЗД не може да бъде субект на административнонаказателна отговорност по горепосочената Наредба.

Съгласно чл. 24, ал. 1 от ЗАНН, административнонаказателната отговорност е лична. Разпоредбата на чл. 24, ал. 2 от ЗАНН предвижда, че за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени.

Според чл. 360, ал. 2 от ЗЗД ако не е уговорено друго, всеки съдружник има право да управлява.

В случая не се спори, че включените в състава на дружеството съдружници изрично са уговорили ДЗЗД, което представлява "организация" по смисъла на чл. 24, ал. 2 от ЗЗД, да се управлява от жалбоподателя. Като управител обаче същият не попада в категорията "работници и служители" използвана в цитираната разпоредба.

За да се ангажира неговата административнонаказателна отговорност съобразно чл. 24, ал. 2 от ЗЗД, същият в качеството си на ръководител следва да е наредил или допуснал да бъде извършено вмененото нарушение.

В случая обаче същият е санкциониран, не като пряк извършител на нарушението, а като наредител, за което пък възниква въпроса може ли в това качество да бъде субекта на административно-наказателната отговорност, съобразно изложеното по-горе. Разпоредбата на чл.30 ал.1 т.1 от Наредбата предвижда отговорност за лица, които извършват дейност по поставяне на преместваем обект в нарушение на чл.3 от настоящата

наредба, т.е. не урежда състав на допустителство или наредителство.

В конкретния случай извършител на вмененото нарушение е ДЗЗД ****-3“ , гр. Хасково, което е неперсонифицираното гражданско дружество, а не неговия управител. Жалбоподателят, в качеството си на управител на ДЗЗД не попада в кръга от лица, предвидени в Наредбата да носят административнонаказателна отговорност.

Въз основа на изложеното съдът намира, че неправилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на физическото лице, макар и управител на гражданско дружество, тъй като в случая същият не може да бъде субект на вмененото нарушение, респективно да носи административнонаказателна отговорност за извършването му. Това налага и отмяна на НП.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 59 от 03.09.2021 г. на Кмета на Община Хасково

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: Ж.Д.